

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 54Ek/3107/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122469307
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6122469307.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v právnej veci výkonu exekúcie v prospech oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom: Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, zast.: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53255739 so sídlom: Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov; proti povinnému: A. B., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, trvale bytom: C. XXX, XXX XX D.; vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Róbert Rychtarčík, sídlo exekútorského úradu: 1.mája 223/25, 058 01 Poprad; pre vymożenie príslušenstva, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/3107/2022 zo dňa 25.02.2025, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/3107/2022 zo dňa 25.02.2025 vydaného vyšším súdnym úradníkom **z a m i e t a**.

II. Oprávnenému sa nárok na náhradu trov sťažnostného konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným na Okresný súd Banská Bystrica dňa 14.11.2022 domáhal od povinného vymożenia príslušenstva, a to na základe exekučných titulov - 1/ Rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 2Csp/14/2020 zo dňa 27.01.2021, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 09.07.2021, 2/ Uznesenie Okresného súdu Svidník sp. zn. 2Csp/14/2020 zo dňa 14.06.2021; 3/ Uznesenie Okresného súdu Svidník sp. zn. 2Csp/14/2020 zo dňa 27.10.2021 (ďalej len „exekučné tituly“). Súd na základe predmetného návrhu na vykonanie exekúcie vydal dňa 28.11.2022 poverenie na vykonanie exekúcie sp. zn. 54Ek/3107/2022 súdnemu exekútorovi - JUDr. Róbert Rychtarčík, sídlo exekútorského úradu: 1.mája 223/25, 058 01 Poprad, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 145EX 1036/22.

2. Uznesením sp. zn. 54Ek/3107/2022 zo dňa 25.02.2025 súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol a II. výrokom rozhodol, že oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 26,44 eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie. Predmetné uznesenie súd v osobe vyššieho súdneho úradníka odôvodnil tým, že súd sa ako prvou otázkou zaoberal, či boli splnené podmienky na podanie návrhu na zastavenie exekúcie a to najmä či je návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený a či bol podaný v lehote. Z predložených dokumentov mal súd za preukázané, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo doručené povinnému dňa 12.12.2022, čo je preukázané aj doručenkou predloženou súdnym exekútorom. Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol doručený priamo súdu dňa 18.12.2024, čiže povinný podal návrh na zastavenie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, pričom povinný v návrhu nenamieta skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie a nejedná sa ani o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť. Povinný ale v návrhu na zastavenie exekúcie namietol nedoručenie Rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 2Csp/14/2020

zo dňa 27.01.2021. Súd preto na základe návrhu povinného na zastavenie exekúcie písomnosťou zo dňa 14.01.2025 požiadal Okresný súd Bardejov, ktorý je preberajúcim súdom po Okresnom súde Svidník, ktorý zanikol ku dňu 31.05.2023 a ktorý predmetný exekučný titul vydal, o zaslanie doručenky k predmetnému exekučnému titulu, a to z dôvodu preskúmania formálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Tunajší súd pri skúmaní, či exekučný titul rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 2Csp/14/2020 zo dňa 27.01.2021 bol povinnému riadne doručený vychádzal zo skutočností vyplývajúcich z odpovede doručenej tunajšiemu súdu zo strany Okresného súdu Bardejov. Z predloženej doručenky má súd za preukázané, že Okresný súd Svidník zasielal exekučný titul na adresu trvalého pobytu povinného vedenú v Registri obyvateľov SR - Chotča 138, 090 21 Chotča. Z uvedenej adresy sa súdna zásielka s exekučným titulom vrátila Okresnému súdu Svidník dňa 20.05.2021 s označením „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Okresný súd Svidník na základe tejto skutočnosti vyznačil právoplatnosť exekučného titulu a následne aj jeho vykonateľnosť. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nespĺnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný oneskorene pričom povinný v návrhu nenamieta skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie a nejedná sa ani o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie v súlade s citovaným ustanovením § 611 ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku zamietol.

3. Proti uvedenému uzneseniu podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že v čase doručovania exekučného titulu (platobného rozkazu) o tom nemal vedomosť, nakoľko sa v tej dobe nachádzal v zahraničí a nemal vedomosť ani o postúpení dlhu vymáhačskej spoločnosti EOS KSI SLOVENSKO s.r.o. Bratislava, o čom malo byť vydané uznesenie súdu a zaslané povinnému. Súd podľa názoru povinného nemal ani len vydať poverenie na vykonanie exekúcie pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie oprávneného. Nebankový subjekt nie je oprávnený používať bankové oprávnenia ani používať bankové úvery. Postúpenie pohľadávky banky zo spotrebiteľskej zmluvy voči jej klientovi – spotrebiteľovi na inú osobu, ktorá nie je bankou je neplatné. Povinný dal do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 41CoCsp/22/2022, v zmysle ktorého odvolací súd poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, z ktorej vyplýva, že podací hárok o podaní doporučenej zásielky je vždy len dôkazom o tom, že bola listová zásielka zaslaná, ale nepreukazuje obsah tejto listovej zásielky ani jej doručenie (rozsudok NS SR sp. zn. 2Obo/3/2008 zo dňa 02.04.2008). Odvolací súd zároveň uviedol, že výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným úkonom preto jeho účinky sú podľa § 45 ods. 1 OZ podmienené tým, že dôjde dlžníkovi. Podľa § 45 ods. 1 OZ prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Ust. § 45 ods. 1 OZ preto používa pojem „dôjde“, t.j. že sa dostane do sféry dispozície adresáta. Pojmom „dôjde“ resp. dostane sa do sféry dispozície je potrebné rozumieť konkrétnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom, čím je potrebné chápať nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale aj prípady, ak doručením listu alebo inej písomnosti obsahujúcej prejav vôle, do bytu adresáta alebo do jeho poštovej schránky, prípadne aj vhođením oznámenia do poštovej schránky o uložení tejto zásielky, adresát hmotnoprávneho úkonu, t.j. adresát listu nadobudol príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je potrebné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom hmotnoprávneho úkonu, postačujúce je, že mal objektívne príležitosť tak urobiť. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že žalobca nepreukázal dôjdenie výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ do dispozičnej sféry žalovaného. Rozhodnutie, ktoré malo byť podkladom na vykonanie exekúcie nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, nakoľko nebolo doručené do vlastných rúk a na adresu povinného, na ktorej sa zdržuje a z toho dôvodu je exekúcia nezákonná a nesprávne vedená a povinný žiada súd predmetnú exekúciu v celom rozsahu zastaviť. Materiálnym predpokladom exekúcie je exekučný titul, pričom súd je povinný v priebehu celého exekučného konania, teda aj konania začatého na základe návrhu oprávneného ex offo skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania. Povinnému nikdy nebolo doručené do vlastných rúk uznesenie súdu o postúpení pohľadávky oprávneného BNP PARIBAS Paríž na iného oprávneného EOS KSI SLOVENSKO s.r.o., Bratislava, kde by súd povolil zmenu účastníka exekučného konania. Povinný ďalej poukázal na ust. § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku a s tým súvisiacu rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, v zmysle ktorého sú návrhy na vykonanie exekúcie zamietne, ak bol exekučný titul vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietať alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky a existencia neprijateľnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Vnútroštátna právna úprava, konkrétne ust. § 53 ods. 3

písm. e) Exekučného poriadku, pokiaľ ide o jeho doslovné znenie predpokladá oprávnenie/povinnosť vecného prieskumu exekučného titulu v prípade, ak bol exekučný titul vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietať alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky. Povinný ďalej poukázal na rozsudok NS SR zo dňa 29.02.2022 sp. zn. 4Cdo/147/2021, v zmysle ktorého v spotrebiteľských sporoch nesmie súd rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku. Povinný ďalej poukázal na skutočnosť, že mu nebolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie – ak sa doručuje fyzickej osobe platí, že je vylúčené tzv. náhradné doručenie. Ak mu teda nebolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie, nemôže to nasvedčovať tomu, že svoje práva povinný nemohol riadne realizovať. Povinný ďalej dal do pozornosti súdu uznesenie OS BB sp. zn. 33Ek/1317/2020, ktorým súd zrušil uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pretože v čase zjednocujúceho uznesenia ÚS SR Plz. ÚS 1/2022-9 postup pri rozhodovaní nebol správny, pretože neskúmal existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré by mali vplyv na vymáhaný nárok. Povinný ďalej poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 13Csp/12/2023 zo dňa 02.11.2023 týkajúce sa možnosti postúpenia pohľadávky banky na inú osobu, ktorá nie je bankou, rozhodnutie Krajského súdu Nitra sp. zn. 9Cocsp/40/2022 zo dňa 13.10.2022. Povinný ďalej uviedol, že súd konal v rozpore s Ústavou SR a únijným právom, keď vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Neexistencia právoplatného a vykonateľného exekučného titulu predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, na ktorý sa musí vždy prihliadnuť v každom štádiu konania. Jednou z podmienok pre vedenie exekúcie je bez akýchkoľvek pochybností exekučný titul, ktorý musí byť vykonateľný. Povinný ďalej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17CoCsp/5/2022 zo dňa 30.03.2022 týkajúce sa fikcie doručovania písomností, právnu úpravu ochrany práv spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ust. § 39 OZ, rozhodovaciu činnosť krajských súdov. Povinný je názoru, že mu ako účastníkovi konania postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Navrhovateľ použil nekalé obchodné praktiky, platobný rozkaz je v rozpore so zákonom a únijným právom, súd z úradnej povinnosti má prihliadať na príslušnú judikatúru Súdneho dvora EÚ a súdov SR.

4. Predmetnú sťažnosť povinného súd oprávnenému z dôvodu procesnej ekonómie (nenavyšovania trov exekúcie) na vyjadrenie nezasielal. Povinný v predmetnej sťažnosti poukázal na rovnaké skutočnosti ako v návrhu na zastavenie exekúcie, ku ktorým skutočnostiam sa oprávnený vyjadril a teda stanovisko oprávneného je súdu známe. Navyiac povinný v podanej sťažnosti uvádzal argumenty nesúvisiace s predmetným konaním.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

9. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

11. Po preskúmaní napadnutého uznesenia a obsahu podanej sťažnosti treba konštatovať, že napadnuté uznesenie je vecne správne, pričom vyšší súdny úradník ho aj dostatočne odôvodnil. Keďže ani v

priebehu konania o sťažnosti sa na skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, sťažnostný súd musel sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie, či nerešpektovanie jeho práv.

13. V prvom rade súd rovnako ako vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení poukazuje na koncentráciu konania, ktorá platí v exekučnom konaní aj pre spotrebiteľov. Povinný upovedomenie o začatí exekúcie preukázateľne prevzal dňa 12.12.2022 cestou splnomocneného zástupcu, čo umožňuje aj ust. § 106 ods. 2 CSP (ktorého aplikáciu ust. § 61b ods. 1 EP nevylučuje). Úkon splnomocneného (zvoleného) zástupcu, v tomto prípade prevzatie zásielky vykonáva tento zástupca nie vo svojom mene a na svoj účet, ale v mene a na účet zastúpeného účastníka konania, má sa za to, ako keby tento úkon vykonal sám zastúpený účastník konania, nakoľko zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému (§ 22 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Nejedná sa o náhradné doručenie upravené napr. vo všeobecnosti v ust. § 111 ods. 3 CSP, § 116 ods. 2 CSP, resp. pri upovedomení o začatí exekúcie v ust. § 61b Exekučného poriadku (vylučujúcim všeobecnú právnu úpravu náhradného doručenia podľa § 111 ods. 3 CSP, resp. § 116 ods. 2 CSP). Návrh na zastavenie exekúcie podal povinný dňa 18.12.2024. Je teda zrejme, že návrh podal po uplynutí 15 dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, a teda sa v danom prípade jedná o návrh na zastavenie exekúcie bez odkladného účinku, v ktorom môže povinný namietat iba skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku.

14. V tomto smere súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 483/2023-13 zo dňa 24. októbra 2023, v ktorom (konkrétne v bode 15. odôvodnenia) vyslovil záver: „Koncentrácia konania vyplývajúca z ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku sa prejavuje v tom, že povinný musí v návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, t.j. v návrhu podanom do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie uviesť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania návrhu. V ďalšom návrhu na zastavenie exekúcie môže povinný uplatniť iba právne skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne s výnimkou skutočností, ktoré objektívne bez svojej viny nemohol uplatniť skôr. Ústavný súd plne rešpektuje postavenie spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch ako strany požívajúcej vyššiu súdnu ochranu z hľadiska jeho slabšieho právneho postavenia v spotrebiteľskom vzťahu, rovnako aj doktrínu ochrany spotrebiteľa vytvorenú medzinárodnými aj vnútroštátnymi súdmi. Na druhej strane považuje za nevyhnutné, aby aj spotrebiteľ dôsledne rešpektoval procesné limity práv a povinností ustanovených zákonom (v danom prípade Exekučným poriadkom, IV. ÚS 106/2023).“

15. Ďalej súd poukazuje na skutočnosť, že exekučným titulom v predmetnej právnej veci je rozsudok (nejedná sa o rozsudok pre zmeškanie) Okresného súdu Svidník sp. zn. 2Csp/14/2020 zo dňa 27.01.2021 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 2Csp/14/2020-73 zo dňa 14.06.2021 a uznesenie sp. zn. 2Csp/14/2020-75 zo dňa 27.10.2021 o priznaní trov konania žalobcovi (oprávnenému). Žalobcom v predmetnom konaní je spoločnosť EOS KSI Slovensko s.r.o. (t.j. oprávnený), ktorým na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.04.2018 medzi postupcom Telefónica O2 Slovakia s.r.o. Eistneinova 25, Bratislava a EOS KSI Slovensko s.r.o. bola na neho postúpená pohľadávka z titulu zmluvy č. 84053487 zo dňa 29.11.2016, predmetom ktorej bolo poskytovanie telekomunikačných služieb v zmysle zákona o elektronických komunikáciách (teda nejde o nárok vyplývajúci z titulu spotrebiteľského (bankového) úveru, ako uvádza povinný vo svojej sťažnosti). Rovnako nie je exekučným titulom platobný rozkaz vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietat alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky a existencia ktorých podmienok by mala vplyv na vymáhaný nárok v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

16. Ústavný súd SR vo svojich rozhodnutiach zdôraznil, že povinnosťou slovenského vnútroštátneho súdu, ktorá je inkorporovaná aj v základnom práve na súdnu ochranu, nie je len ústavne konformná,

ale aj eurokonformná interpretácia zákonov (m. m. III. ÚS 666/2016, ZNaU 50/2016). Za určitých okolností teda slovenské orgány aplikujúce právo (aj súdy) musia skúmať nielen vôľu zákonodarcu, ale aj vôľu úniijného tvorcu zodpovedajúcej právnej regulácie, ktorá je z hľadiska právnej relevancie úpravy správania subjektov práva v právnych vzťahoch postavená na roveň, a dokonca niekedy aj nad vôľu zákonodarcu. V tomto smere je preto nevyhnutné poukázať na to, že Súdny dvor EÚ judikoval, že vykonanie ex offo kontroly relevantných zmluvných podmienok nie je o možnosti, ale o povinnosti: „Úloha, ktorú v konkrétnej oblasti vnútroštátnemu súdu udeľuje právo Spoločenstva, preto nie je vymedzená len možnosťou vysloviť sa k prípadnej nekalej povahe zmluvnej podmienky, ale zahŕňa taktiež povinnosť preskúmať ex offo túto otázku, pokiaľ je súd oboznámený s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, vrátane prípadu“ (rozsudok C-243/08, E.:E.:C.:XXXX:XXX, bod 32). Súdom má pritom tento cieľ naplniť s takou mierou procesnej ingerencie, ktorá je typická pre ochranu verejného poriadku (porovnaj uznesenie C-76/10, E.:E.:C.:XXXX:XXX, bod 50), a to bez ohľadu na zastupovanie spotrebiteľa advokátom (porov. rozsudok C-497/13, E.:E.:C.:XXXX:XXX, bod 47). Súdny dvor EÚ taktiež prijal záver, že ex offo prieskum neprijateľnosti zmluvných podmienok sa má vykonať aj v konaniach vymáhacej povahy, napr. v insolvenčnom konaní (rozsudok C-377/14, E.:E.:C.:XXXX:XXX) či v exekučnom konaní (C-448/17, E.:E.:C.:XXXX:XXX). Ust. § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku bližšie nekonkretizuje konanie, resp. formu rozhodnutia, ktorým bol v danom konaní priznaný nárok oprávneného, neobmedzuje svoju aplikáciu len na určité druhy konaní. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. PLz. ÚS 1/2022 z 15. júna 2022, podľa ktorého: „Iba taká interpretácia § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, podľa ktorej všeobecnému súdu v exekučnom konaní prináleží skúmať exekučný titul – platobný rozkaz vydaný vyšším súdnym úradníkom z hľadiska posúdenia dôvodnosti vymáhania nároku, ktorý má pôvod v spotrebiteľskej zmluve, teda skúmať, či spotrebiteľská zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a či netrpí vadami, ktoré majú vplyv na nárok vymáhaný v exekučnom konaní, zodpovedá naplneniu cieľov sledovaných smernicou 93/13/EHS.“

17. Preskúmaním exekučného titulu mal súd preukázať, že aj súd v základnom konaní posúdil Zmluvu o poskytovaní verejných služieb ako zmluvu spotrebiteľskú a túto podrobil súdnemu prieskumu, čo vyplýva z odôvodnenia predmetného rozhodnutia. Rovnako bola v predmetnom konaní riešená aj otázka aktívnej vecnej legitímácie spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o., ktorý bol v konaní označený ako žalobca. K postúpeniu pohľadávky vymáhanej v predmetnom exekučnom konaní tak nedošlo po vydaní exekučného titulu, ale pred jeho vydaním, ktorá skutočnosť bola zohľadnená súdom prvej inštancie (Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 09.04.2018 medzi postupcom Telefónica O2 Slovakia s.r.o., Einsteinova 24, Bratislava, IČO: 35 848 863 a postupníkom EOS KSI Slovensko s.r.o.). Exekučnému súdu tak neprináleží v tomto štádiu konania vyjadrovať sa k otázke aktívnej vecnej legitímácie oprávneného, prípadne námietky mal v tomto smere povinný uplatniť v základnom konaní pred súdom a to v čase pred vydaním exekučného titulu. Pre exekučný súd je bez akéhokoľvek právneho významu skutočnosť (právna i skutková), ktorá existovala už v čase vydania exekučného titulu a ktorou sa povinný mal správne brániť v základnom konaní. Právoplatnosťou exekučného titulu totiž tieto skutočnosti stratili relevanciu. K náprave exekučného titulu má totiž dochádzať v rámci základného (nachádzacieho) konania, nie až v rámci konania vykonávacieho. Posudzovať správnosť, resp. zákonnosť exekučného titulu tak exekučný súd skutočne môže, ale len výnimočne, a to len v prípadoch, kedy to stanovuje Exekučný poriadok (spomínaný § 53 ods. 3 Exekučného poriadku).

18. S poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 203/2009 zo dňa 9.12.2009 (a na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 M Cdo 3/2011 zo dňa 28.3.2012) v zmysle ktorého „exekučný súd nie je bezvýhradne viazaný doložkou vykonateľnosti, ktorou je opatrené rozhodnutie iného orgánu a posudzuje otázku vykonateľnosti takéhoto rozhodnutia samostatne, čo v neposlednom rade vyplýva z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (pozn. v aktuálnom znení § 53 ods. 1 Exekučného poriadku) súd vykonal dokazovanie (dožiadaním Okresného súdu Bardejov) ohľadom náležitého doručovania exekučného titulu povinnému a mal preukázať nasledovné skutočnosti:

1) Rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 2Csp/14/2020-63 zo dňa 27.01.2021 bol povinnému doručovaný do vlastných rúk na adresu trvalého pobytu a to: Chotča 138 (na uvedenej adrese hlásený trvalý pobyt od 14.07.2016) s tým, že zásielka sa súdu vrátila dňa 20.05.2021 s oznámením poštového doručovateľa “zásielka neprevzatá v odbernej lehote“.

- 2) Opravné uznesenie Okresného súdu Svidník sp. zn. 2Csp/14/2020-73 zo dňa 14.06.2021 bolo povinnému doručované do vlastných rúk na adresu trvalého pobytu a to: Chotča 138 s tým, že zásielka sa súdu vrátila 14.07.2021 s oznámením poštového doručovateľa „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“.
- 3) Uznesenie Okresného súdu Svidník sp. zn. 2Csp/14/2020-75 zo dňa 27.10.2021 (rozhodnutie o výške trov) bolo povinnému doručované do vlastných rúk na adresu trvalého pobytu a to: Chotča 138 s tým, že zásielka sa rovnako súdu vrátila s oznámením poštového doručovateľa „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“.

19. Podľa ust. § 111 ods. 1 CSP, do vlastných rúk sa doručuje tak, že adresát potvrdí prijatie písomnosti na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len "doručenka"); údaje v doručenke sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Doručenka je verejnou listinou.

20. Podľa ust. § 111 ods. 3 CSP, ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručенú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

21. Podľa § 106 ods. 1 písm. a) CSP ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca.

22. Ku skutočnosti tvrdenej povinným, že sa tento v čase doručovania súdnych písomností na adrese trvalého pobytu nezdržoval súd udáva, že je povinnosťou každého správať sa zodpovedne a v prípade neprítomnosti zabezpečiť si preberanie písomností splnomocnenou osobou, prípadne požiadať poštového doručovateľa o doposielanie písomností na ním uvedenú adresu. Dôvodová správa k ust. § 111 CSP uvádza: „Doručovanie do vlastných rúk sa navrhovanou právnou úpravou zjednotí a výrazne zefektívni zavedením proklamovanej zásady prísnej zodpovednosti za správnosť údajov zapísaných vo verejných registroch a zodpovednosti za riadny priebeh konania, ktorá je esenciou prejednacieho princípu (čl. 8). Pri písomnostiach doručovaných do vlastných rúk môže ich prijatie na doručenke potvrdiť adresát zásielky alebo ním splnomocnená alebo poverená osoba.“ Fikcia doručenia zakotvená v ust. § 111 ods. 3 CSP je totiž založená na prísnej procesnej zodpovednosti strany sporu, ktorá má za účelom možnosti realizácie svojich procesných práv dbať o to, aby bola štátnymi orgánmi zastihnuteľná, resp. aby mala možnosť sa oboznámiť s úradnými zásielkami a na tieto reagovať. Pre uplatnenie fikcie doručenia podľa § 111 ods. 3 CSP nie je podstatné, či sa adresát na adrese trvalého pobytu, resp. na adrese uvedenej ním na doručovanie písomností zdržiava. Povinný inú adresu na doručovanie neoznámil a na adrese trvalého pobytu opakovane súdom doručované zásielky nepreberal. Pokiaľ povinný poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41CoCsp/22/2022 súd udáva, že v premetom konaní nebolo preukázané doručovanie písomnosti povinnému cestou podacieho háрку, ale samostatnej listovej zásielky vrátenej súdu (celej obálky).

23. Napriek nesúhlasu povinného so zamietnutím návrhu na zastavenie exekúcie musí aj sťažnostný súd konštatovať, že v danom prípade nezistil dôvody pre zastavenie exekúcie (ani len čiastočné). Naopak, zohľadniac opakovanú obranu povinného, sťažnostný súd dospel k záveru, že predmetná exekúcia sa začala a je vedená dôvodne, rozsudok, na podklade ktorého sa začala exekúcia, a ktorý má byť exekučným titulom, spĺňa zákonné náležitosti a neodporuje zákonu, preto v súlade s citovaným ustanovením § 53 ods. 1 Exekučného poriadku vyšší súdny úradník správne vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdному exekútorovi. So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti preto súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/3107/2022 zo dňa 25.02.2025 ako nedôvodnú zamietol v celom rozsahu aj čo do výroku o trovách konania, nakoľko oprávnený bol úspešným účastníkom vo veci podaného návrhu povinným na zastavenie exekúcie.

24. Pretože súd prvej inštancie sťažnosť povinného zamietol, nárok na náhradu trov konania o sťažnosti by súd priznal oprávnenému ako úspešnej strane (ust. § 255 ods. 1 CSP a ust. § 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Nakoľko však z exekučného spisu vyplýva, že oprávnenému žiadne trovy v súvislosti s konaním o sťažnosti povinného nevznikli (v rámci hospodárnosti konania mu sťažnosť povinného na vyjadrenie zaslaná nebola), súd v súlade s princípom uvedeným v článku 17 CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodol tak, že oprávnenému náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§